

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 107).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Effersøe: Dette Lovforslag er af den højtærede Justitsminister blevet fremsat i Landstinget i Henhold til Indstilling fra Færøernes Lagting, og Landstinget har vedtaget Lovforslaget uforandret, saaledes som det foreligger til Behandling her. Lovforslagets Indhold er, i Korthed angivet, følgende: Handelsrejsende, det vil sige Agenter for saavel indenlandske som udenlandske Firmaer, skal kun være berettigede til paa Færøerne at falbyde eller afhænde Varer til de der handelsberettigede Personer, dog saaledes, at der til Fabrikanter, Haandværkere og andre lignende Næringsbrugere kan falbydes og afhændes ogsaa saadanne Varer, som enhver behøver til sin Næringsdrift. Dette bestemmes i Lovforslagets § 1. — § 2 foreskriver, at handelsrejsende skal løse et Næringsbevis for 1 Aar ad Gangen, og at de herfor skal svare en Afgift til det offentlige. — § 3 handler om Straffen for Overtrædelser og om de paagældende Sagers Behandling for Retten. — § 4 fastsætter Lovens Ikrafttræden til den 1. Januar 1914.

Ærede Medlemmer vil se, at Lovforslaget kun omfatter faa Bestemmelser, og at det tillige er ganske kortfattet. Jeg skal tillade mig at give en kort Begrundelse af det. Indtil for 62 Aar siden havde Staten i længere Tid drevet Handelen paa Færøerne, og det var strengt forbudt andre at handle deroppe. Denne Tilstand afløstes ved Handelsloven af 21. Marts 1855 — fra 1. Januar 1856 at regne — af fuldstændig Handelsfrihed, idet der blev givet enhver, som opfyldte visse almindelige Betingelser, løste et Næringsbevis og betalte en lempelig Afgift, Ret til at drive Handel paa Øerne. Disse Regler er i god Overensstemmelse med Grundlovens § 83, der foreskriver, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundede i det almene Vel, skal hæves ved Lov. Der er senere foretaget et Par Ændringer i Handelslovens fornævnte Regler, nemlig med Hensyn til Næringsdrift med berusende Drikke og med visse Sprængstoffer, men der er herved kun indført saadanne Indskrænkninger i Erhvervet med disse farlige Sager, som Almenvellet har krævet, altsaa indenfor den ved Grundloven fastsatte Norm. Vi har vedblivende fuld Næringsfrihed deroppe, der eksisterer intet Læbælte og ingen hem-

mende Bestemmelser for Næringsdriften i Almindelighed. Næringsloven af 1857 gælder ikke hos os. Herved vil der ikke blive rokket ved det foreliggende Lovforslag, og naar jeg kan tiltræde dette, beror det først og fremmest paa, at det ikke vil medføre nogen Indskrænkning i Næringsfriheden, som er uforenelig med vor Grundlov. Jeg kan anbefale Lovforslaget, fordi det paakræves ved den stedfundne Udvikling, og fordi det er retfærdigt.

Da Handelsloven af 1855 blev givet, kendte man ikke handelsrejsende paa Færøerne, og det er først i den nyere Tid, man har faaet Besøg af saadanne, men da ogsaa i stærkt stigende og nu i ret betydeligt Omfang. Blandt andet slaar de sig ned hos os paa deres Ture til Island. Lagtinget har i sin Indstilling til Regeringen erkendt de handelsrejsendes Berettigelse, fordi de er til Gavn for den almindelige Befolkning. Paa den anden Side mener man, at der ikke bør gives dem en begunstiget Stilling i Sammenligning med andre lignende næringsdrivende. De har imidlertid en saadan, thi medens de almindelige handlende paa Færøerne, bortset fra de helt upraktiske Tilfælde af Handel fra Skibe, er bundet til at drive deres Næringsdrift fra bestemte Steder og maa løse et Næringsbevis, hvorfor de svarer en Afgift, ligesom de maa svare Skat til det offentlige, kan enhver drive Næringsdrift som handelsrejsende fra Sted til Sted og uden at løse Næringsbevis samt uden at betale Afgift eller Skat. Dette virker selvfølgelig til Skade for den selvstændige Købmandsstand og er Uret imod denne Stand, som har sin Eksistensberettigelse, da den som Helhed virker til Befolkningens Gavn; den har derfor Krav paa at blive stillet under lige Vilkaar med andre konkurrerende Næringsbrugere. Lovforslaget tilsigter kun at bringe en naturlig Ordning til Veje, som kan virke retfærdigt til alle Sider. Det indfører ingen almen-skadelige Indskrænkninger, men der indrømmes de handelsrejsende et naturligt Raaderum, og Afgiften kan formentlig ikke virke trykkende. Den er fastsat i § 2, 2det Stykke, saaledes, at den handelsrejsende, som kun udfører Handelsforretninger for et enkelt Firma, betaler 25 Kr., og saafremt en handelsrejsende vil udføre Handelsforretninger for flere Firmaer, betales der yderligere 15 Kr. for hvert af disse Firmaer. Jeg tillader mig endelig at fremhæve, hvad der allerede fremgaar af mit Foredrag, at de Regler, der findes i Forordningen af 8. Juni 1839